

עת"א 61690-01/16 - מוחמד ג'בארין, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 61690-01/16 ג'בארין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוור	מוחמד ג'בארין,
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המופנית נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו לשינוי סיווגו מסיר בטחוני לאסיר פלילי.

נימוקי העתירה :

העוור אזרח ותושב ישראל נעצר כחשוד בעבירות ביטחונית - חברות בהתארגנות אסורה ועבירות נשק. בסופה של דבר, הוגש נגדו כתב אישום המיחס לו עבירות נשק בלבד (סחר, החזקה ונשאה).

במסגרת הדיון בבקשתו לערעור עד תום ההליכים, הצהירה נציגת הפרקליטות כי העוור לא הואשם בעבירות ביטחון.

לטענת ב"כ העוור, המדינה אינה יכולה לדבר בשני קולות, בדיון הפלילי לאשר שלא מיוחסות לעוור עבירות ביטחון ואילו שב"ס מגדרו אותו כ"אסיר ביטחוני".

הudevירות בהן מואשם העוור הינן פליליות, שאין מניע אידיאולוגי או ביטחוני.

העוור נעצר עד תום ההליכים לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המיחס לו עבירות נשק והעסקת שב"ח.

על פי עובדות כתב האישום, החזיק הנאשם במס' כלי נשק : בתת מקלע מאולתר, 2 מחסניות, כוונת אופטית, ידית הסתערות וכדורים בקוטר 9 מ"מ. החזיק ברובה בריחי תוצרת צ'cie, הוביל את הנשך ומסר לאחיו שיחביא אותו עבורי, החזיק ברובה סער 16-M וכן 4 מחסניות, גם אותן הוביל ומסר לאחיו שישטר אותו עבורי, החזיק באקדח חצי אוטומטי מסוג "ברטה", מחסנית ו - 48 כדורים, עשה שימוש וירה בכל הנשקי השונים ללא רשות, החזיק בשני רימוני הלם, סחר בהם ומסר אותם לשב"ח שהעסק לאחר שסיכמו ביניהם כי השב"ח ישלם עבור הרימונים 1,600 ל"ר, ניסה לסתור בכל

הנשך הנוספים שהחזיק.

בדין שהתנהל בבית המשפט הודיעו הנאשם, באמצעות בא כוחו, כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכוארו ולקיומה של עילית מעצר ומסכימים למעצר עד תום ההליכים. ב"כ המדינה אישרה שהנאשם לא הושם בעבירות ביטחון והודיעה שבבקשת הנאשם להעברתו מאגף ביטחוני לאגף פלילי תיבדק על ידי שב"ס.

תגובה המשיבה:

הגדרת העותר כ"אסיר ביטחוני" נעשתה בהתאם לפקן"צ 04.05.00, לאחר שנטקלה חוות דעת שב"כ המUIDה על מסוכנות ביטחונית הנש��פת מהועתר. אמן לא מיחסות לעותר עבירות ביטחון, אולם חוות הדעת של שב"כ מצבעה על נתונים המצדיקים הגדרת העותר כאסיר ביטחוני. גם נסיבות ביצוע העבירות מצבעות על מסוכנות ביטחונית הנש��פת מהועתר.

עיוון במסמך הסודי הקצר וה ממוקד של שב"כ מעלה כי קיימת מסוכנות ביטחונית מובהקת מצדו של העותר, המצדיקה את סיווגו כעוצר ביטחוני ותואמת את הוראות הפקן"צ.

לפיכך, הגעתינו לכל מסקנה כי ההחלטה על סיווגו של העותר כעוצר ביטחוני מבוססת וモוצדקת ואין כל מקום להתערב בה.

לפיכך, העתירה נדחתת.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 Mai 2016, בהעדן הצדדים.